

og det blev der anerkendt fra alle Sider, at her er en virkelig Uretfærdighed, som man maa søge at forandre, og Uretfærdigheden er saa meget større, som de Østers, der fanges i aaben Strand, ere simplere og grovere Varer end Limfjords-Østers, de ere mere tykskallede, Vægten er større, og der kommer til at hvile en aldeles uforholdsmæssig Told paa dem. Det er jo i og for sig naturligt og rimeligt, at hvad der findes under dansk Flag og af danske Folk, skal komme frit til Danmark. Hvad der anføres derimod, er jo navnlig Hensynet til Østers-Forpagtningen, som jo er indgaaet under Forudsætning af almindelig Told paa Østers, og man mener at ville gøre Uret, men der kunde jo være Tale om, hvis man finder det nødvendigt, at give nogen Kompensation for den resterende Del af Forpagtningstiden. Men jeg kan for øvrigt ikke se, at Uretten vilde være saa forskrækkelig stor. Limfjords-Østersen har en Art Monopol, det er ikke den samme Vare som den grovere Nordsø-Østers, der indføres her af vore Fiskere. Limfjords-Østersen har derfor ogsaa en højere Pris, og jeg tror ikke, at denne Pris vil blive i nogen Grad afficeret, hvis man kunde indføre den grovere og simplere Østers toldfrit. Derimod kunde der naas en anden Ting ved toldfri Indførsel, og det var det, at dette udmærkede Næringsmiddel kunde trænge ned til Befolkningsklasser, som nu ikke have Raad til at nyde det. I Sammenligning med Udlandet staa vi jo her i Landet forfærdelig langt tilbage i at forstaa os paa at nyde Havets Produkter, navnlig Skaldyr, Østers og Muslinger, nydes meget mindre hgs os end hos de fleste andre Folk, der ligge lige ved Havet; i England og i Syden kan man se, i hvilken Grad Østers er blevet Folkets Næringsmiddel. Det vilde de maaske have Vanskelighed ved at blive hos os i lige saa stor Udstrækning, men de vilde dog trænge meget længere ned i Befolkningen, hvis vi fik Toldfrihed, og Limfjords-Østerserne vilde holde deres Pris som Luksusvarer; man kan jo udføre og sende til Udlandet saa mange Limfjords-Østers, man vil, jeg tror derfor ikke, man behøver at være alt for forskrækkelig om lige over for dem. Der er en anden Ting, der er bleven anført, at der kunde drives Defraudationer derved, at Fiskefartøjerne kunde optage Østers, som vare fremmede, og altsaa drive en Art ulovlig Handel med Varer under dansk Flag og føre dem toldfrit ind, medens de ellers ikke have været berettigede til Toldfrihed. Jeg tror,

at det behøver man heller ikke at være saa meget bange for, der maatte jo sættes Straffebestemmelser for Defraudationer paa dette som ellers paa Toldlovgivningens Omraade, og der skal jo føres en Journal af vedkommende Fiskeskippere eller Skipperne, som føre Fiskeskibe. Hvis der skulde ske noget ulovligt her, vilde det ligefrem betyde falsk Journalføring, Journalen maa være, mener jeg, en tilstrækkelig Garanti med den hæderlige Sømandsstand, vi have, og i øvrigt maa her, som paa andre Omraader over for de enkelte sorte Faar, Garantien søges i strenge Straffebestemmelser. Nu havde man heller ikke i Toldkommissionen fra Regeringens Repræsentanters Side, saa vidt jeg erindrer, Betænkkelighed ved at gaa ind paa en Bemyndigelse for Overtoldbestyrelsen til at give Toldfrihed for Østers, fangede under dansk Flag. Det blev jo tiltraadt af hele Kommissionen.

Der staa saa endnu blot tilbage for mig at omtale Toldfriheden for Indførelse af Melassefoder. Ogsaa dette skal jeg støtte paa det varmeste. Det er jo en af de Fordele, vi have her til Lands under de i øvrigt for Landbruget saa stærkt trykkede Tider, at vort Landbrug har en større Frihed med Hensyn til Valget af sine Produktionsmidler, navnlig med Hensyn til Foderstoffer, end Tilfældet er i Nabolandene. Vi have gennem Indberetningerne fra Sverige set, hvor stærkt Trykket er i Sverige med den Indskrænkning, som Toldforholdene der nødvendigvis med Hensyn til Landbrugets fri Valg af Foderstoffer og med Hensyn til at kunne benytte netop det Foderstof, som efter Prisforholdene, efter Konjunkturerne i det hele, er det fordelagtigste. Det har ført til betydelig Indskrænkning i Sveriges Eksport af forældede Landbrugsprodukter. Vi skulde gerne søge at holde paa de Fordele, vi i saa Henseende, have og ogsaa søge at faa dem udvidede, og nu er det jo et længe næret og med Styrke fremhævet Ønske fra det arbejdende Landbrugs Side at faa Toldfrihed paa Melassefoder. I og for sig er jeg ikke nogen Ynder af den Form, her er benyttet, nemlig en Bemyndigelse for Overtoldbestyrelsen til at give fri Indførsel. Jeg saa langt hellere, at man ligefrem vedtog en Ændring i Toldloven, hvor-efter Melassefoder blev toldfrit. Det er jo noget, man ogsaa ved denne Sag faar Øje paa ved at beskæftige sig med Toldspørgsmaal, i hvilken Grad vor lange Uvirksomhed paa Toldreformens Omraade har skudt Myndigheden paa Toldvæsenets